

Divendres 1 de juny / 19 i 22 hores
Diumenge 3 de juny / 19 hores
Centre Cultural de Granollers

2018

Wonder Wheel

de Woody Allen

Versió original en anglès subtitulada

Fitxa tècnica

Guió i direcció: Woody Allen / Fotografia: Vittorio Storaro /
País: Estats Units / Any: 2017 / Durada: 101 minuts

Fitxa artística

Kate Winslet, Justin Timberlake, Juno Temple, James Belushi,
Jack Gore, Max Casella, Michael Zegarski, Tony Sirico

SINOPSI. Nova York, anys 50. Les vides de quatre personatges s'entrellacen enmig de l'enrenou del parc d'atraccions de Coney Island: la Ginny, una exactriu emocionalment volàtil que ara treballa com a cambrera; en Humpty, l'operador de la famosa roda i marit de la Ginny; en Mickey, un atractiu i jove socorrista que somia convertir-se en escriptor, i la Carolina, la filla d'en Humpty.

EL DIRECTOR. Woody Allen (Brooklyn-Nova York, 1935). És còmic, músic, guionista, dramaturg, director, escriptor i actor. Va començar escrivint unes quantes històries divertides per a la premsa, còmics, i per al Sid Caesar Show, abans de començar amb 24 anys una carrera de monologuista. L'èxit que va tenir a la televisió i als escenaris li va obrir les portes al cinema l'any 1965, on li van proposar escriure el guió de *What's New Pussycat?* Malgrat l'èxit rotund de la pel·lícula, veure el seu guió destrossat pels altres el va animar a fer de director per poder controlar el seu treball. Les seves primeres pel·lícules —*Take the Money and Run* (1969), *Sleeper* (1973)— van encantar al públic i a la crítica. El 1977 va triomfar amb *Annie Hall*, amb la qual va guanyar quatre Oscars (millor pel·lícula, millor director, millor guió original i millor actriu, per a Diane Keaton). Entre la seva extensa filmografia podem destacar: *Manhattan* (1979), *Zelig* (1983), *The Purple Rose of Cairo* (1985), *Hannah and her Sisters* (1986), *Alice* (1990), *Deconstructing Harry* (1997), *Match Point* (2005), *Whatever Works* (2009), *Midnight in Paris* (2011), *Blue Jasmine* (2013), *Magie in the Moonlight* (2014) i *Café Society* (2016).

NOTES DE PRODUCCIÓ

Woody Allen sempre ha sentit un afecte especial per Coney Island i tots recordem que va situar la casa de la infància d'Alvy Singer, el personatge d'*Annie Hall*, sota les sorolloses muntanyes russes del parc. Allen té molts records feliços de quan anava al parc durant la seva infància. "Sempre m'impresionava. Allà hi havia moltes persones pintoresques i havia activitats diferents i complexes: era una atmosfera molt vital. Vaig pensar que seria una atmosfera molt provocativa per ubicar-hi una història". Sens dubte, la Ginny a *Wonder Wheel* és la més recent de les heroïnes creades per Woody Allen: personatges complexos,

preocupats i minuciosament analitzats. “Sabia que necessitaria una actriu de primer ordre per interpretar aquest paper”, diu Allen. “Hi ha només un nombre limitat d’actrius en llengua anglesa que tenen aquesta profunditat i aquesta magnitud. Kate Winslet és una d’elles i quan vam començar a pensar en el repartiment, el seu nom va sorgir de seguida”. Tot i que Winslet va reconèixer immediatament que el paper era una oportunitat extraordinària, va preocupar el fet que potser no estaria a l’altura. “Estava aterrida perquè no sabia per on començar”, diu, “i pensava que si fallava mai m’ho perdonaria. Havia d’assumir la responsabilitat de donar vida a un personatge que era complex, evitant caure en un cliché, mantenint-me per sobre d’una línia traçada, aconseguint que fos real, que no fos una caricatura i que estigués ancorada en la seva trista realitat. Woody va voler donar-me el paper i jo havia d’estar a l’altura de l’encàrrec, convertir-me en el que ell esperava i ser la millor versió possible del que ell esperava, traient-la del meu interior”.

CRÍTICA

Coney Island forma part de la memòria vital de Woody Allen, però és el primer cop que el director situa un dels seus films en aquest mític tros de platja de Nova York, amb el parc d’atraccions construït a principis del segle xx. *Wonder Wheel* evoca la Coney Island dels anys 50, quan l’ambient màgic d’aquesta destinació d’oci de les classes populars començava a apagar-se. I aquesta doble naturalesa, la projecció d’un món de meravelles i el seu rerefons decadent, presideix tota la pel·lícula. La gran roda del títol omple la vista de la casa a tocar on viu Ginny Rannell (esplèndida Kate Winslet), una actriu frustrada que ara treballa de cambrera en un restaurant de la zona. És un habitatge rònc, on amb prou feines hi caben ella, en Humpty (Jim Belushi), el seu segon marit firaire, i el fill del primer matrimoni de la Ginny, un nen cinèfil amb tendències piròmanes. La convivència es complica quan arriba a refugiar-s’hi la filla que va tenir en Humpty amb la seva primera dona, la Carolina (Juno Temple), que fugí d’un enllaç frustrat amb un gàngster. La noia també entela l’aventura que manté la Ginny amb el jove socorrista de la platja, en Mickey (Justin Timberlake), que exerceix, a més, de narrador de la història. La nostàlgia ha deixat pas a l’amargor en el cinema d’Allen, per això *Wonder Wheel* està lluny del to d’altres pel·lícules que recordaven el Nova York del passat com *La rosa porpra del Caire* i *Dies de ràdio*. El film recull la majoria d’inquietuds presents en aquesta última etapa de la seva filmografia: la distància entre les nostres aspiracions i la crua realitat, el conflicte dostoievskià de cometre un acte immoral en un intent desesperat de canviar el propi destí, la dialèctica entre fatalitat i lliure albir i la constatació de certa misèria humana. Aquest cop Allen concentra una tragèdia de classe obrera en un espai d’explícit regust teatral i beu més que mai d’una tradició dramàtica típicament nord-americana, també en la posada en escena. En certa manera, la Ginny encarna una versió popular de la Cate Blanchett de *Blue Jasmine*: una figura femenina atrapada entre els seus somnis frustrats que es refugia en una progressiva alienació fins a convertir-se en una mena de Blanche DuBois de Coney Island. Com a l’anterior *Café Society*, Vittorio Storaro contribueix a atorgar més poder visual a un cineasta que en els últims anys s’havia estancat en certa grisor estilística. El director de fotografia encercla Winslet dins d’un carrusel de colors, del blau al taronja, que expressen les contradiccions interiors de la dona. Però la Ginny també plasma un altre dels trets de l’obra de Woody Allen: és una protagonista femenina amb molt de pes i, alhora, més en comparació amb els personatges masculins, esdevé el receptacle d’una misogínia ressentida i immisericordiosa. *Eulàlia Iglesias / Ara.cat*

* * *

Otro Taj Mahal en la filmografía del maestro, ¡y a sus 81 tacos! Su universo intransferible se paladea en los ecos que reverberan de *La Rosa Púrpura de El Cairo* (1985) o *Días de radio* (1987) y de *Blue Jasmine* (2013) en lo concerniente a la caracterización del personaje femenino central, una Winslet descomunal, de Oscar para arriba, que retorna a la intensidad old fashioned de la serie *Mildred Pierce* (Todd Haynes, 2011), si bien aquí, más que Joan Crawford, es pura Barbara Stanwyck en clave noir. De arquitectura narrativa una vez más perfecta, contiene nostalgia por un paraíso perdido (Coney Island, años 50, con sus norias, tiouvivos y montañas rusas como correlato de las tempestades emocionales vividas) y un tono de comedia suave en los monólogos al espectador con que el vigilante de la playa Timberlake comenta la historia. Lo demás es genuino melodrama exaltado, de tintes tennesseewilliamsianos, a la vez realista y, gracias a la extraordinaria y flamígera paleta cromática de Vittorio Storaro, bellamente onírico. Y ojo a Jim Belushi, otro portento. *Jordi Batlle Cominal / Fotografias*

PROPERES SESSIONS

8 i 10 de juny: C’est la vie (2017), d’Olivier Nakache i Eric Toledano

15 i 17 de juny: Miss Sloane (El caso Sloane, 2017), de John Madden

Recordant... Sam Shepard: 5 de juny / 20 h: Days of Heaven (Días del cielo), de Terrence Malick

Recordant... Anne Wiazemsky: 12 de juny / 20 h: Au hasard Balthazar (Al azar de Baltasar), de Robert Bresson

Associació Cultural Granollers

Roger de Flor, 33, 2n, 2a
08401 Granollers
T 93 861 55 98
secretaria@acgranollers.cat

www.acgranollers.cat
@ACGranollers
AC Granollers
@acgranollers

AMB EL PATROCINI DE

EN CONVENI AMB

Ajuntament de Granollers

Centre Cultural de Granollers